

Baharda Karantina

– Alaca · 23 Mart 2020

Karantinadayım, çıkmıyor sesim,
Binalar parmaksız, beton kafesim,
Baharı beklerken, söndü hevesim;
Bir virüslük canım var imiş meğer.

Korkar olduk, beşer iken beşerden,
Bir sınav bekliyor, görünmez, şerden,
Kasıp da kavurdu, dünyayı birden;
Dar günde, tek Rabbim, yâr imiş meğer.

Merhamet kalmadı, arttı zulümler,
Vakalar çoğaldı, gelir ölümler,
Elden bir şey gelmez, aciz ilimler;
Çaresi bulunmaz, sır imiş meğer.

Kendimle kalmanın, en iyi yanı,
Tefekküre dalıp, düşünme anı,
Yorgun bedenime, konmadan tanı;
Aldığım her nefes, nur imiş meğer.

Fırtınalı günler, elbet geçecek,
Kırlarda papatya, nergis açacak,
Kırlangıçlar kanat çırpıp uçacak;
Sabırla sınanmak, zor imiş meğer.

23.03.2020

Muhittin Alaca